

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru afundări 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garbovicianu

G. Coșbuc

J. Otescu

P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel

G. Adamescu

V. S. Moga

N. Nicolaescu

Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tască.

SUMARUL: *P. Dulfu*, Dor de Primăvară (poesie). — *G. Coșbuc*, Lecuri băbești. — *Florea Dumitrescu*, Necesitatea tablourilor istorice la sate. — *Căpitan S. Leonte*, În chestia băncilor sătești. — *Grig. Teodossiu*, Lupta împotriva pelagrei. — *Dr. D. Alexandroscu*, Despre colici (mătrice, durere de burtă). — *Ion Otescu*, Notițe științifice (Diverse puteri. Mașinile cu aburi). — De pe Domeniile Corônel. — 21 Ianuarie la sate. — Informațiuni. — Societăți economice la sate. — *Y.*, Casa de credit și economii a corpului didactic. — Teatrul la sate. — De la sate. — Un Apel. — Haz. — Mulțumiri. — Sfatul: Cartofii degerați sau cel incolțit.

Ilustrațiuni: Cuartierul Măriei Sale Domnitorul la Poradim. — Impăratul Nicolae și Regele Carol în tabăra de la Krásnoje-sseló (Rusia), 1893. — Templul Romei și al lui August la Anchira. — Mără de apă. — Mără de vânt. — Drum de fier.

„Drogheria Universală“ Toma Brătulescu.

București, Calea Griviței, No. 145, (lângă gara de Nord).

În tot-deauna, fiind asortată în abundență, recomandă: substanțe alimentare pentru nutrițiunea copiilor, tapioka, cacao, făina Nestlé; articole pentru menajă, vanilie, parfumuri și săpunuri fine franceze, ruse și engleze, loțiuni igienice contra mătreței și căderei părului. Capilarine, tincturi pentru colorarea părului, perii, ape și paste dentifrice, Odol, pudre, goldcreme, cosmetice și alte articole pentru toaletă aduse din Paris, fabricile cele mai renumite, și din Berlin. Substanțe și produse chimice medicinale, tehnice și industriale. Plante, rădăcini, flori și semințe pentru ciaiuri (colecțiunea Kneip), precum și diferite preparate farmaceutice române și străine, ca: balsamuri, gudrone, siropuri și vinuri medicinale, capsule cu uleiuri esențiale, etc. Ape minerale proșpete și săruri pentru băi, precum: sare de Băltătesci, de Karlsbad, săruri de pucioasă, sare de mare, etc. Extract de oțet pentru conserve alimentare, arome și esențe pentru limonade, dulcețe și liquecuri, culori vegetale, uleiuri și esențe din fructe pentru Cofetari. Culori și accesorii pentru pictură, uleiuri fierțe, lacuri, glicerină, lanolină, vasilină și benzină, etc. Deposit de uleiuri și esențe vegetale și minerale pentru uzul medicinal, tehnic și industrial. Chimicale, ustensile și accesorii pentru Electricitate și Fotografie. Articole de sticlă și porcelan, accesorii și ustensile pentru Farmacii, Institute de Fizică și Laboratorii chimice, pentru Institute de Bacteriologie și Vaccinogene, etc. Complect asortiment de Biberone și Irigatoare solide, articole de gumă, pânze de cauciuc, Bannage, cercuri herniare, Pansamente și Instrumente chirurgicale, Barometre și Thermometre maximele, aparate pentru inhalație, articole pentru obstetrică, etc. Insecticide și desinfectante puternice, precum: prafuri Zakerlin, acid boric, cupru sulfuric, Formalină, creolină, camphor și naftalină. Și, această Droguerie, fiind înzestrată cu un laborator chimic sistematic, se oferă a face cercetări asupra urinei și a efectua analize asupra băuturilor și alimentelor sub direcțiunea unui Chimist și a d-lui Farmacist Toma Brătulescu.

26—21.

C E R E S

Societate cooperativă agricolă, București, str. Karageorgevici, 3. S'a aprovizionat cu semință de lucernă prima, garantată fără cuscută. Preț foarte convenabil. Onorații săi clienți sunt rugați a face din vreme comanda, spre a li se rezervă cantitatea necesară.

6—2.

Ministerul Agriculturii, Industrii,
Comerțului și Domeniilor.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința domnilor Exponanți, români, cari au fost recompensați la expozițiunea Universală de la Paris din 1900, că cele mai multe din diplomele și medalile Exponanților români fiind sosite, Ministerul a decis, ca aceste medalii și diplome să se libereze celor în drept, cari se vor prezenta la Minister în persoană sau printr'un împuternicit a le primi.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. împărțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vorsați.

Comitetul central :

..... la Londra

Lachlan Mackintosh Rate,

Esquire "

G. I. Gosen "

..... "

Viscount Duncannon "

Hon. H. A. Larvrence "

M. Adolphe Vernes à Paris

M. Charles Mallet "

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetra

Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București

Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

Dor de Primăvară

De-aș trăi pân'oiu vedeă
Inverșind costiș, vâlcea,
Rîndunicii sburând pe-afară,
Și 'nflorind cireșii iară!..

Unde, unde zăbovesci?
Pentru ce nu mai sosesci,
Primăvară 'ncântătoare,
Cu bujori la cingătoare?

De pe-aici când ai plecat,
Tu cu tine ai luat:
Florii și-a fluturilor glotă,
Veselia lumii totă... .

Ah! veniți, veniți, cocori!
Și voi fluturi sburători!..
Mult frumoasă primăvară,
Vino iar la noi în țară!

Pe la noi când vei veni,
Codrii doine ți-or doini;
Și 'n piept inima-mi, sglobie,
Va sălta de bucurie.

P. Dulfu.

LEACURI BĂBESCI

nele dintre lécurile băbesci sunt bune, mai ales cele pentru bóle ușóre, tuse, diaree, constipații, gâlcî și altele. Dar nici atunci să nu te încređi cu deplinu în lécurile lor, căci fac zăpăcélă între lécuri. Adecă îți daū un léc bun pentru altă bóla, nu pentru care o ai. Apa descântată, mai ales că o filtréză cărbunii stinși în ea, e un léc absolut nevinovat; dacá n'ajută, nici nu strică. Dar ajută la diaree ușóră; ajută la dureri de cap, mai ales că se fac fricțiuni cu ea; la leșinuri neprimejdióse; ajută însă mai adese ori la convulsiiunile copiilor și-í face să s'astîmpere cu plânsul, însă nu prin ea însăși ci prin simplu fapt, că mamele aū desfășat copilul și iaū dat libertate membrelor prea strânse. Íși înfașă o mamă copilul réu, íl dóre unde-và vr'o cărpă, e strâns de-í ese sufletul: plânge și plânge. Nu-í dá mamei prin cap, să și-l desfașe, să-l mai lase liber, nu. E deochiat. Vine baba, descântă, stinge cărbuni, íl dá să bea, dar trebuie să-í facă crucile pe spate cu apă și cele-l'alte semne cabalistice. Íl desfașă, și—mai mare minunea, copilul tace și e mântuit. Apa l'a scăpat? Aș. Desfășarea. Tot așa la convulsiiuni și nesomn. Am audít sustinēndu-se părerea, că mamele cred în apa descântată, și copiii se vindecă într'adevăr, fiind-că «credința mântue.» Da. Credința mântue, dar numai când o chiamă sugestione. Cum póte mântui credința mea pe alt cine-và? A mamei pe copil? Daca însuși copilul ar crede, atunci ai poté explică vindecarea lui cu credința, alt-fel nu. Și, e adevérat, că de micí indispoziții, se vindecă copiii cu apă descântată (fără descântec, dar tot-deauna cu cărbuni), ori pentru proprietățile apei, ori pentru alte cause fie și numai că, pentru a fi spelat, după «ritual», trebuie desfășat și pus în contact cu aerul.

Deochiū este ori-ce neliniște a copilului, începēnd cu adevératele bóle, până la faptul neînsemnat că e ud, ori íl supără asprele cărpe ori chiar și vr'un păduche de lemn ori puricii. O, de-ar avé copiii micí pricepere și minte, să póta judecă ce aū ei într'adevăr de plâng, și ce le fac babele ca să-í scape, s'ar prăpădi de rís. Unde e cauza plânsului meū, și tu, babo, unde-o cauți! Eū sciū că mă ciupesce réu o gânganie la picior, și tu în loc să m-ó alungi, te puí să alungi Duhurile și strigoii și spuí mamii să ție doué-spredece Luní cu ajun — biată gânganie ce póte face! Ce cause micí și ce efecte mari!

«Lécurile» babelor, luate așa în întregimea lor, sunt de patru feluri:

1. Unele, care într'adevăr sunt bune și se daū la bóla care

trebuie. Pe acestea le recunoște și știința medicinei. Dar acestea sunt puține.

2. Altele, care iarăși sunt bune dar se dau nepotrivit cu bóla. Cam așa, cum un léc bun pentru bătătură l'ai da cui-vă să l bea pentru lúngóre, ori lécul de durere de piept cu junghiuri l'ai da pentru sperietură. Acestea mai mult strică.

3. Altele cari nu sunt nici bune nici rele, nici n'ajută nici nu strică, decât póte îți fac rău stomacului dacă le bei. Aceste sunt cele mai multe.

De obicei, lécul e basat pe o analogie, pe o órbă întîmplare a potrivirii numelui plantei cu a bólei, pe un fel de «cuiu pe cuiu se scóte.» Bună órá, te-a mușcat un șarpe; lécul tot șarpele are să fie, deci spală-ți mușcătura cu apa în care ai fiert pielea de șarpe. Te-a mușcat un câne, pune pe rană câți-vă peri de-ai cânelui care te-a mușcat. Ai bróscă în stomac, bea apa în care-ai fiert cap de bróscă. Ai răc (cancer), spală-te cu zémă de ochi de răc. Ești încuiat (constipație), bea zéma de ferecă. Curios! «Fereca» — adecă ferega — are un nume moștenit de la Latinii, poporul însă a făcut apropiere între numele ei și felul bólei, care este o ferecare. Ca să te desfereci, alergi la «ferecă.» E o plantă numită slăbănog, cu nume tradus din limbile slave. Slavii o întrebuintează ca léc contra tusei, Româniii au luat-o ca léc intern contra durerilor de șale: fiind-că această durere e o slăbănogire, trebuie să aibă léc în slăbănog. Buruiana, fereea-pămîntului e bună — în medicină — contra frigurilor. O scie Românul, căci o numesce și «frigurică,» dar o întrebuintează la alt-cevã, la gălbenare, la bóla care are a face cu fierea. Sunt deci de casuri, că numele întâmplător al plantei indică bóla la care se folosește. E adevărat, că lucrul se întâmplă și întors: plantei i s'a dat numele tocmai după însușirile terapeutice ce le are, bună órá planta care e bună de friguri e numită frigurică, alta bună pentru bronchite simple e numită plămânariță. Asta este așa. Dar în puține casuri. In cele mai multe însă numele plantei e funest! Planta *feciorică* (herniaria glabra) crește mai ales pe surpături de cöste și e bună pentru copii când nu se pot urina. După locul unde crește, i se mai dice și iarba surpăturii. Ei, dar este o bóla, care se numesce surpătură (hernia). Hop, s'a și făcut măritișul. Bolnavii de surpătură totã ziua beau zémă de feciorică, numai fiind-că se numesce iarba surpăturii. Și le face rău! Mai rău face iarba numită «Póla sfintei Mării,» numită după o tradiție călugărească și într'alte limbi tot așa, sau cam așa (se numesce Haina sf. Marii, Pérul, Briul sf. Mării). Țărâncele au apropiat numele plantei «Póia» de o bóla specifică a femeilor și fac abus de această plantă până ce în urmă capetă scurgeri de sânge ce le primejduesce viața.

Curios, e că, basat pe credințele sale în Duhuri necurate — nu e locul să arăt aci, cum — poporul are o listă nesfâr-

șită de casuri în cari întrebuințază ca léc excrementele. Ale lupului, ale cânelui, ale pisicii, și chiar ale omului. Și ce e mai scârbos, în unele împrejurări, copiilor mici li se dau chiar să guste excremente de-ale mamei sale, mi se pare când au rîzina răsturnată din Sfinte. Balega de bou, dar mai ales de cal, e un fel de remediu universal și e purtată ca amulet primăvara ca să nu te isbescă nóptea Caii lui Sîn Tóder. Úlciorul ochiului e numit în limbile neolatine orzișor, fiind-că séménă cu un fir de orz (Macedonenii îl numesc grânișor) și din orzișor s'a făcut și la noi cuvîntul urzșor și apoi urcior și ulcior. Românul astăzi nu mai scie etimologia asta, dar scie că urciorul se vindecă daca într'o balegă de cal pe drum cauți un fir de orz pe care-l scoți și-l atingi de 3 ori de «orzișorul» ochiului. Și aici bóla și lécul au același nume (1).

G. Coșbuc.

Necesitatea tablourilor istorice la sate

Și ipsa tablourilor istorice la sate, calea de a desvoltă sentimentul patriotic numai în șcôla satului la nisce fragede vlăstare, îmi deșteptă următóarele amintiri.

În anul 1877 eram în vîrstă de 6 ani și mă găseam într'o comună de lângă Dunăre, prin care a trecut întréga óste Rusescă, ce se îndreptă spre Zimnicea. Am fost față la trecerea acestei armate, am vėđut garda imperială rusă, cazaci, cerchezi, pahonți. Am simțit fiori de gróză auđind bubuiturile tunurilor de pe ambele maluri ale Dunărei. Am vėđut o crâncenă luptă învéluită de fum, vuind cuprinsul de împușcături și vaet. Mi-a fost dat să vėđ și trecerea curcanilor noștri, și 'mă amintesc ca acum, ce delir cuprinsese tot satul la strigătul «trec căciulanii», cum îi numiaú în acéstă localitate. Eră sentimentul mândriei naționale, care cuprindeá tot ce eră suflet românesc. Am simțit mórtea în inimă atunci, când se răspândi sgomotul fals, că Turcii au trecut Dunărea și când fie-care se gatiá de fugă spre munți, după obiceiul strămoșesc.

Am vėđut după aceea pâlcuri de prisionieri Turci, mânați spre Bucuresci pe un ger îngrozitor. M'am bucurat firesce, dar m'a și înduióșat sórta lor tristă, flămândi, ne-

(1) Despre lécurile cele într'adevăr rele, care trebuiesc scóse din medicina poporului, vom vorbi într'alt număr.

îmbrăcați, murind în fie-care noapte cu decile, din cauza frigului și a oboselei, fiind cu neputință a fi găzduiți sub acoperișuri calde din cauza mulțimei lor. Treceau răniții slabi, triști, legați la răni, cerând mai întâiu apă spre ași potoli setea produsă de durerea rănilor.

În fine teatrul războiului s'a mutat departe și eu am rămas străin de emoțiunile, ce le puteau simți aceia, cari citeau scirile de pe câmpul de luptă, acei cari sciū întorsătura periculoasă luată mai apoi din cauza dușmăniei armatelor aliate.

Cele de mai sus le-am vădut; atâția fiori, atâtea bucurii le-am simțit și eu, le-aū simțit și alții. Pentru noi războiul de la 1877 e ceva viu, neînchipuit.

Dar mă întreb cu ore-care temere, ce însemneză războiul independenței pentru generația tinără de astăzi? Ce am făcut noi pentru ca amintirea acestui războiū, a mărețelor acte de pe câmpiile Bulgariei să fie viu săpate în inimile lor și să resfrângă neștirbită măreția lor?

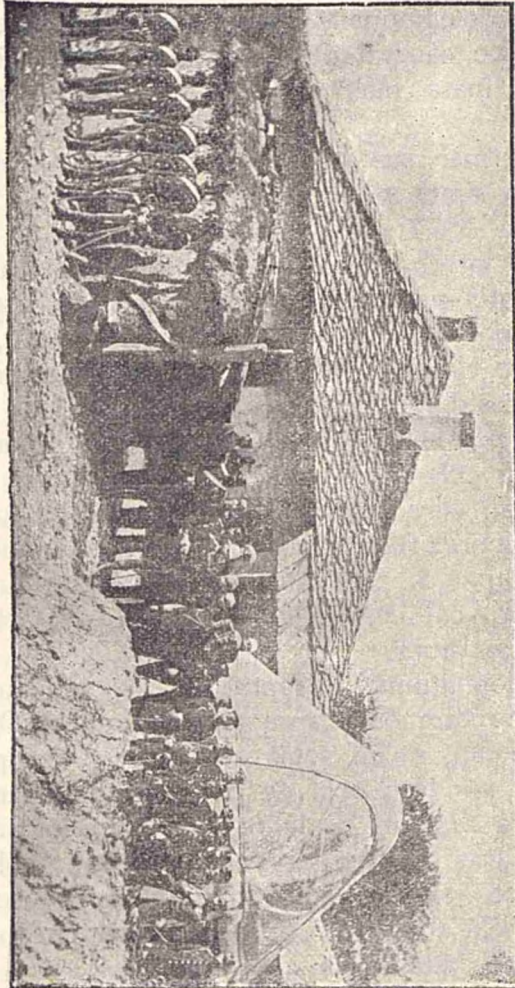
Iată ce pot spune eu. După ce făcuiū 2 ani la școla din sat, urmaui cele-l-alte clase primare și patru de gimnasiū într'un local, care fusese ciuruit de ghiulele turcesci. Neîn-doelnic amintirea războiului eră neadormită în mine și căutam cu nesaț tablouri, cari să represinte lupte din 1877, spre a vedé întru cât cea ce vădusem pôte fi făcut nemuritor de penelul artistului.

Mereū nemulțumit de faptul, că nu vedeam aceste tablouri, îndreptam ochii spre țermul drept al Dunărei și clătinând din cap, nu'mi veniā să cred, că de pe acest mal nu ne mai pândesc ochi de păgân și de dușman. Am vădut, câte-vā tablouri cu lupte, dar nici o căciulă de curcan, nici un călăraș sau roșior român în tot tabloul, iar dedesubt nisce litere chirilice. În fine nu cunosceam din tot tabloul de cât anul 1877, de unde presupuneam, că în el se zugrăviā vr'o bătălie din acel timp.

Privirea nu'mi alunecā mult asupra lor, deși erau răspândite cu profusiune, ne fiind vindute după cost, căci nu mă interesam. În fine n'am găsit ceea ce căutam, ast-fel că eu, care vădusem de aprôpe întâmplările acestui războiū, care sciam că ômeni din satul meu aū murit la Plevna, că alții s'aū întors cu picioarele degerate de nu mai erau buni de nimic, ajunsesem să cred, că cele vădute, auđite, sim-

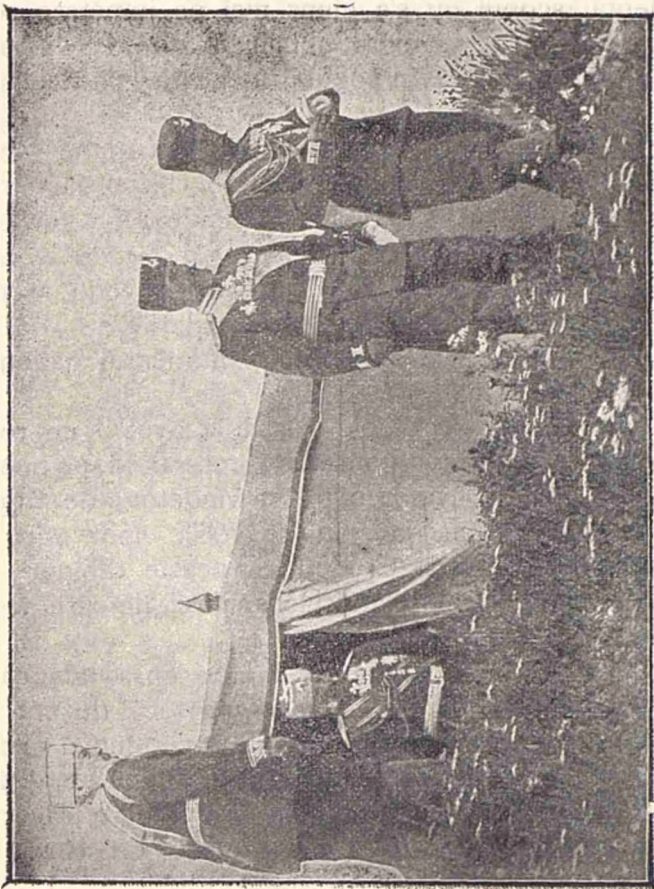
șite n'au fost de cât laude mari și că rolul românilor s'a redus la ceva de puțină însemnătate. Mă gândeam, că dacă într'o clădire ale cărei ziduri au fost sparte de ghiulele turcesci, nu se găsesc ast-fel de tablouri, apoi ele nu sunt nicăeri.

Quartierul Măriei Sale Domnitorul la Poradin.

Vin la București, fac 5 ani într'o școală specială. Nici aci nu întâlnesc căutatele tablouri spre a mă încredința, pe de o parte de mărimea ce luă acest război în imaginația mea, pe de altă parte de bănuiala, că ceea ce îmi frământă mintea, nu se putea să nu fie adevărat. Profesorii de istorie se întreceau în

descrierea frumoasă a acestor evenimente. Memoriile M. S. Regelui și cartea d-lui Văcărescu documentau fie-care pas și ceas, așa că încetul cu încetul căpătaiu convingerea, că în mintea mea nu se întipărise aceste fapte de cât în mărimea lor adevărată.

Impăratul Nicolae și Regele Carol în tabăra de la Krásnoje-Sseló (Rusia) 1898.

Am vizitat museele, cari erau fără plată, m'am uitat în gemurile prăvăliilor, însă zadarnic, căci n'am găsit un tablou, care să zugrăvescă o luptă vitejescă a Românilor. Orî ast-fel de tablouri nu se socoteau de actualitate, orî importanța lor nu le dedea dreptul de a ocupa un gem, destul e, că eu n'am aflat de cât cu mare greutate și mai târziu, de tablourile neîntrecutului pictor Grigorescu. Acesta a fost ca o vedenie pentru mine, și verificându-mi tot ce vădusem,

tot ce auşisem, tot ce citisem m'am simşit mândru că sunt român.

Tablourile istorice ale pictorului Grigorescu au fost date şi pe la şcolî, dar nu sciù dacã la tôte. Aşî ele nu se mai regãsesc de cât la câte-vã. O reediţiune a lor este absolut necesarã. În tot cazul chiar de ar fi ele răspândite la oraşe cu abundenţă, scopul nu s'a ajuns nici pe jumătate, dacã ele nu se răspândesc în mare numër la sate, cu costul cel mai neînsemnat, spre a împodobi localurile particulare şi publice.

De câţi-vã ani Casa şcolelor — fericită creaţiune — a înzestrat şcolele cu multe tablouri istorice, între cari multe represintă episoade din răsboiul independenţei. Constatãm însă, că în afarã de şcolã, *nu se mai gãsesce un al doilea tablou istoric în tot satul*. Nu tot aşã se vede trecend graniţa. Acolo în tôte satele, în tôte localurile, se vød diferite tablouri istorice, cari mägulesc sentimentul naţional şi fac adevëratã educaţie.

Se scie întâlnirea, ce regele nostru a avut'O cu regele Greciei la Abazzia. Tablouri mari, reprezentând pe monarhiî iubîţi, se vød de vîndare pe la vîndetorii de a deca mână şi se mai vød aşedate în prãveliile unor mici, dar patrioţi comercianţi Greci. Credeţi că aceste tablouri sunt făcute în România? Vë înşelaţi! Dedesubtul fie-cãruî tablou se desluşesce în grecesce ce aratã el.

Se constată decî o mare nepesare, o lipsã adâncã de sentimente patriotice, care nu e caracteristicã de cât oraşelor, doritóre numai de parade, defilãri, ceremonii oficiale, dar în cari nu se rësfrânge câtu-şi de puţin adevëratele sentimente ale ţaranului — fiul pãmîntului pe care trãesce — în care iubirea de ţarã şi neam e propice orî cãrei devoltãri.

Din acestã pãturã grósã a edificiului nostru naţional, mai avem de aşteptat sã rësarã vigurosã, acea plantã, acum atãt de firavã, ce se ofilesc la oraşe — patriotismul.

La acesta cred, că se va ajunge, pe lângã alte mijlõce, şi prin răspândirea cât mai mult a tablourilor istorice.

Florea Dumitrescu.

— Invęţaţi copiii voştri sã facã cruce, sã dicã rugãciuni şi sã-î duceţi cât mai des la bisericã.

În chestia băncilor sătesci

Ministerul învățătorei, vedând că sătenii au început a prinde la inimă gustul de a strânge și a economisi cât de puțin din avutul lor, a hotărât ca băncile sătesci, întemeiate până acum și cele cari vor mai lua ființă de acum înainte, să fie îngrădite prin reguli sănătoșe sfințite prin lege.

În «Albina» s'a scris mult cu privire la băncile sătesci și s'a arătat fel de fel de chipuri de cum ar trebui întemeiate și aședate. În rîndurile de mai la vale, nu mă ating de chipul aședărei lor, ci de *rostul economiei și al împrumuturilor*.

Până mai anii trecuți, când vorbeai cuiva, că sătenui nostru nu-î strângător, fiind-că *n'are cine să-î indemne la acēsta*, și că *binele trebuie făcut și cu deasila*, și se spunea într'una că, n'are din ce strânge sau că bea tot ce are, și d'aci desnădejde d'a mai putea să-î punem pe calea sănătoșă.

«*Bate și și se va deschide*» dice sfînta scriptură, și au bătut omenii pe bine și mai cu osebite învățătorii și preoții, la ușile inimei sătenilor, și au început a prinde rădăcinii sfaturile de bună chibzuială în traiu, ca ast-fel să începă și ei a pricepe folosul cel mare al traiului cumpetat.

Obiceiurile sunt mai tari ca legile, a dis'o un mare iscusit în ale legilor și că *cei chemați să facă legi poporului, vor face legi rele, dacă nu vor ține sēmă și de obiceiuri și nu vor pune frîu celor rele.*»

Românul, fie de la sat, fie de la oraș, a căpătat, silit pōte de vremuri, rēul obiceiū d'a fi risipitor al avutului sēu, iar cānd nu mai are ce cheltuī, alērgă la împrumut cu camătă.

Disēiū cā pōte a fost silit de vremuri la asta și a fost într'adevēr silit, căci: strămoșii noștri, vreme de vēcuri au fost hărțuți de fel de fel de neamuri barbare, așă cā trăind de ađi pe māine, cu frica în sîn, nu se gāndeau mai departe, căci, ceea-ce ar fi putut agonisi ađi, eră menit să cadă a doua đi în gura dușmanilor și așă nu mai eră stăpāni nici pe bunul nici pe casa și avutul lor.

Acum cā țara noastră este aședată pe temelii tari, și la adăpostul unei oștiri care a dovedit lumei întregi bărbăția neamului, românul, pōte a-și făuri un traiū bun și a-și mări prin muncă cât mai mult starea sa.

Începutul a fost greū, d'acum înainte lucrurile se vor schimbă și pe đe ce merge vedem cu mare bucurie cā tōte satele se întrec care mai de care să dea ființă unei bănci, punēnd fie-care sătean cāte puțin din puținul ce are.

Cānd vom ajunge ca fie-care sătean să aibă adunați la

banca satului o sumă de bani, și când acea sumă îi va aduce o dobândă din care să se folosescă; când prin sporirea avutului său, sâtenul va pute munci bine pământul; când va avea vite multe ce-i auresc punga, când casa îi va fi casă cu sora și nu bordei, când în pământul său va furnica paserile aducătoare de belșug, când pe cel mai mic locușor al casei va avea de toate semănat, când cu toții, părinți și feciori, vor fi bine hrăniți, îmbrăcați, atunci, și numai atunci, sâtenul, și dimpreună cu el noi toți, vom face ochii mari de tot și vom dice: *ce minunate sunt băncile și ce bine ar fi prins ele măcar cu 15 ani în urmă.*

Resultatul la care va ajunge băncile sătesci peste 10 — 15 ani, va fi nefermuit de mare și pentru sătenii și pentru stat; căci dacă am socoti ca depunătorii la economie un milion de sătenii câte un franc pe lună, până în 15 ani, băncile ar avea 180.000.000 lei. Auțiți? adică numai sătenii noștri ar pute să aibă în mâinele lor $\frac{1}{6}$ parte din datoria Statului, pentru care trecem peste graniță, vagon de aur, drept dobândă, cui? *Tot la omenii ca și noi, cari nu s'au născut bogăți, dar cari au ajuns la bogăție numai prin traiul cumpătat, punend la o parte para cu para, din prisosul ce-au avut.*

Dar dacă și orașenii se vor lepăda de risipă și vor fi mai strângători? Atunci n'am mai vedea orașele noastre pline de slugi și argați străini, cari au strâns milioane (1), iar stăpânii lor datori vînduți; n'am mai vedea cum împrejurul nostru se îmbogățesc străinii, iar noi sărăcim în țară bogată, ci din potrivă, am umple lățile noastre cu hârtiile statului nostru, iar nu pe ale altora.

Dar, pentru ca să putem ajunge la așa frumoasă stare, se cere, ca atât cei chemați cu conducerea și cu paza băncilor, cum și de la fie-care sătean depunător: *sgârcenie la împrumuturi și mână spartă la economie.*

Imprumuturile, să nu se dea decât pentru nevoi bine cuvintate, cari în urmă fac să crească avutul săteanului și anume: cumpărare de semințe alese, închirierea ori cumpărarea de mașini acolo unde munca nu se poate face bine și spornic cu vite; *cumpărare de pământ sau luarea cu arendă de la stat*; cumpărări de locuri ori zidiri de case; cu un cuvint numai și numai pentru scopuri *cari aduc o dobândă sau folos banului.*

Să nu se împrumute bani pentru petreceri la nunți, botezuri, ori alte celtueli fără rost, cum e obiceiul multora.

Sciți că în legea băncilor sătesci, s'au pus îngrădeli împrumuturilor, dar iarăși mai sciți că și în legea casei de economie a militarilor, s'au pus îngrădeli d'a nu se împru-

(1) Slugile din țara noastră au 2.410.929 lei la Casa de Economie, osebuit de ce trimit acasă. (Monitorul oficial No. 182, pag. 6.291/1902)

mută decât la nevoie mare; totuși, când e vorba de împrumut, apoi se găsește de omul iscusit, atâtea nevoi, în cât împrumuturile s'au făcut și se fac mereu, *fără nici o casnă*; și ce e mai rău, multe din ele fără nevoie ci numai așa pentru cheltueli cari se pot face și din lăfa, dacă este chibzuală și socotelă în traiu.

Lucrul e rău, căci banca oficerilor, a izbutit în adevăr să strângă din depuneri la economie, peste 1.500.000 lei, în trei ani; dar la ce folos dacă toți banii i-a împrumutat tot oficerilor? In așa chip, mai rău te strici decât te dregi; *100 lei economie și 90 datorie! Nu-î socotelă*. Și mai rău încă, căci militarii vădând că la banca asta se strâng bani mulți, îi au prins grija de ei, așa că doresc, a li se mai mări dreptul la împrumut și în loc de lăfa pe trei luni, plătită în 12 rate, cum au drept ați, să aibă dreptul să se împrumute cu lăfa pe șese luni și mai mult. Frumos de tot!

De aceea, nu e rău să se bage de sémă și la *Casa corpului învățătoresc*, care a luat ființă, și să se pună îngrădelă și sgârcenie la darea împrumuturilor.

Dar să venim la băncile sătesci: dacă țara noastră trece de o bucată de vreme prin nevoi mari, pricina a fost tot lipsa de avere a poporului nostru, care, de curind trezit din nenorocirile și întunericul trecutului, a trebuit să cate a se pune în grabă de rînd cu popórele luminate și pentru asta au trebuit cheltueli cu întemeierea și zidirea statului, apoi cu înzestrarea lui cu școli frumoase pentru popor, drumuri de fier cari să ducă pâinea mînosului nostru pămînt peste mări și țări, cheltueli cu ținerea unei puternici oștiri cu tot ce-î trebuie pentru un cas de răsboi și alte multe nevoi. Pentru toate acestea au trebuit bani în pripă și i-am împrumutat d'afară. Acum să-și dea fie-care séma, cât folos și câtă fericire, ar fi fost pe țara noastră, dacă singură ar fi fost în stare să dea cu dobîndă Statului, banii trebuincioși?

Se scie că una din țările cele mai bogate este Franța. Și de ce? Fiind-că săteanul Frances, e un strângător aprig fără ca să ducă traiu sgârcit, dimpotrivă casa lui e plină de toate. Bogăția săténului Frances, a mântuit țara, la 1870, căci în urma răsboiului nenorocit, au trebuit țarei *miliarde*, ca să plătescă despăgubire vrăjmașilor, și în mai puțin de 10 ani au putut să le plătescă, fie prin împrumuturi, făcute Statului, de către săteni în parte, fie prin dări grele puse întregului popor pe cari le-a dus ușor în spate. Ați săténul Frances, are în lada lui hârtii de bani de-ale Statului de la cari din 3 în 3 luni, primesce dobînda.

Când băncile noastre sătesci, vor ajunge la o desăvârșită înflorire, va putea și săteanul nostru să cumpere hârtii d'ale statului nostru, și a primi el dobînda în loc de a o trimite peste graniță.

Tot așa, cu încetul vom pute ajunge ca prin mijlocirea

bâncilor sătesci, să putem încheagă mici meșteșuguri și chiar negustorii la sate, cu cari sătenii să se pôtă îndeletnici în timpul iernei și așa să crească tot mai mult bogăția țarei; dar despre asta voi scrie cu de-amănuntul altă dată.

Căpitan S. Leonte.

Lupta împotriva pelagrei

Iubiți săteni,

sunt multe bôle răspândite la sate; dar între acestea e una care se întâlnește numai acolo pe unde țaranii se hrănesc cu porumb. Acesta este bôla numită de doctori *pelagră* și de popor *pârlălă* sau *jupuială*.

Cine dintre noi n'a auzit vorbindu-se despre pârlălă și cine n'a văzut măcar unul sau doi ômeni bolnavi de pârlălă?

Cum îl schimbă pe om această bôla cumplită!

La început, bolnavul simte o slăbiciune mare în trup și din partea inimei. Gura i se usucă și-i arde. Când mănâncă, înghite cu greutate. Mai târziu simte o arsură și o durere gróznică în stomac, varsă, are dureri de cap, amețeli și eșire multă afară. Mai are și o poftă de mâncare ne înfrânată. Când vine primăvara, rațele sorelui ardând pielea, fac pe părțile descoperite roșe și bășici.

După câte-vă săptămâni pielea se acopere cu nisce coji albe sau negriciose, cari se tot jupôie. Une-orî bolnavul capătă tifosul, care-l bagă în mormînt.

Dacă bolnavul n'a luat măsurî de vindecare, pârlăla merge înainte. Se umflă buzele, se pârlesc și îi crapă, ca și limba; are iarăși vörsături, arsuri și dureri gróznice în stomac, eșire afară cu sânge și dureri gróznice la maște. Pielea se jupôie mereu, bolnavul are amețeli, slăbiciune, durere de cap, arsură. Erna însă el se simte mai bine și starea lui se mai îmbunătățește.

După câți-vă ani, se arată turburări și mai mari. Bolnavii au slăbiciune și amețelă, sunt tăcuți, triști, li-se pare că totă lumea le stă împotriva, unii capătă bôla copiilor, plâng și rid fără nici o socotelă. Adesea orî îi apucă dorul de ucidere. Ei sfîrșesc prin spăzurare sau înec, ne mai putend suferi arsurile pielii și ale stomacului lor.

Dacă viața lor nu s'a sfîrșit până acum, se ivesce nebulia, damblaua, oftica, eșirea cu sânge, slăbirea de muschi și alte bôle, cari prăpădesc în scurtă vreme pe nenorociții bolnavi.

Dacă această bôla ar veni așa din senin, ca multe altele, am lăsa-o numai pe sêma doctorilor, dar s'a văzut că pricina ei este numai hrana cea reă și neîndestulătoare a țaranilor și în întâiul rînd hrănirea cu porumb stricat, mucigăit.

Doctorii au dovedit că porumbul stricat are în sine părți o-

trăviciose, vătămătoare sănătății omului. Ele sunt cu atât mai multe în porumb, cu cât acesta e mai stricat, mai mucigăit. Otrăvile se înmulțesc repede în porumbul cules înainte de vreme după câmp, adică ne fiind bine copt și uscat. Ele se fac și se înmulțesc și în porumbul încălzit și care n'a fost dat la lopată și aerisit.

Ca probă că pârléla vine numai din hrănirea cu mălaiu de porumb mucigăit avem:

În satele unde sătenii nu se hrănesc cu mămăligă ci cu pâine, unde se mănâncă lapte mult, brânzeturî, ouă, carne, nu e pomenéla de pârléla. Așa la Corbi, în jud. Muscel, unde sătenii au vaci cu lapte și brutării și se hrănesc mai bine, nu se află pârléla; pe când la Cotesci, tot în același județ, unde se mănâncă mălaiu mucigăit, legume multe și ne hrănitóre și de unde se aduce laptele, ouéle și păsérite la oraș, acolo pârléla este răspândită.

Doctorii au luat partea mucigăită a porumbului și au hrănit epurî și porcei de India cu ea. Și atunci au vădút că aceste animale se otrăvesc. Punénd apoi în sângele lor sânge luat de la bolnavii de pârléla cari s'au videcat, au vădút cu bucurie că animalele se vindecă.

Amestecând mucigăirile cu sângele ómenilor vindecați și vîrându-l sub pielea animalelor sănátóse, otrava porumbului nu mai are nici o putere asupra acestora.

S'a încercat și hrănirea animalelor cu porumb bun și s'a vădút că nu se otrăvesc.

Din aceste mărturii înțelegem că pelagra vine din pricina porumbului stricat.

La acéstă pricină mai este una: hrana rea și ne în destulátóre. Otrava din mălaiul stricat lucréză cu mai multă furie și putere asupra trupului slăbit de nemăncare sau de hrană rea. Acésta e sigur, și la tóte bólele se întâmplă tot așa. Sciind aceste lucruri, ne punem acum acéstă întrebare: Cum putem preîntîmpină acéstă bólă și cum se póte ea vindeca?

Fiind-că hrănirea cu porumb stricat dá nascere pelagrei, trebuie să stăruim din răsputeri ca săténul să cultive porumbul numai în locurile unde se póte bine cóce. Acolo unde din pricina frigului și a ploilor de tómnă, porumbul întărđie din copt și decî se culege crud, se va seména porumbul cincantin sau mai bine alxuter care se cóce mai curând și e mai bogat în materii hrănitóre decât cel scoromnic ordinar.

Trebue să intre odată în capul săténului că mare rău face și că mare nenorocire va veni peste el, dacă se va spucă să culegă porumbul ne copt sau dacă va pune în țările sale porumb care rămâne ne copt.

Și bine a făcut guvernul dând porunci, ca să se opréscă sătenii de a-l culege înainte de copt. Și mai bine ar face dacă ar răspândi în locurile muntóse cultura porumbului cincantin și

mai ales aceluî ales alxuter dându-se sēmîntă sătenilor spre încercare.

Porumbul să se semene de timpuriu, ca sa pōtă aveă vreme să crească și să se cōcă bine în lunile căldurose ca Iulie și August.

Acolo unde porumbul nu izbutesce, trebuie înlocuit cu cartoful sau cu alte plante ca orzul, hrișca și secara, legumele, zarzaturile, pomî, etc. carî priesc în locurile frigurose.

Porumbul trebuie bine uscat în cuptore anume făcute mai înainte de a fi puse în hambare, lucru care astăđl se face și în alte țări ca Mexicul, Irlanda, Sicilia pe unde nu e pelagră.

Hambarele se vor face așa ca să fie bine ventilate; iar porumbul să nu stea în grămeđi prea mari ca să nu se strice și mucigăească. Apoi el trebuie dat și la lopată sau aerisit din când în când.

Să se pedepsescă cârciumarii și arendașii carî vînd sătenilor porumb și mălaiu stricat. Sunt o mulțime de exemple, carî ne arată că bieții sătenii s'au bolnăvit de pârlelă, mîncând mălaiu stricat, cumpărat de pe la cârciumari și de la arendași.

Mal e nevoie ca la sate să se înființeze și brutării, unde să se pregătescă pâinea pe un preț estin.

Asemenea brutării se pot face de către o societate a sătenilor din localitate.

Mal e nevoie ca să se schimbe obiceiul ce-l au sătenii de a mîncă mămăliga aprōpe nefertă.

Ferberea mai nimicesce o parte din otrava de porumb stricat și de aceea trebuie a se observă că nu numai apa să fêrbă mult; dar și mălaiul.

Acesta se va pune puțin câte puțin, fără multă grabă.

Mal e iarăși nevoie ca sătenui să-și schimbe și felul lui de hrană, destul de sărăcăcios. Va posti puțin și se va hrăni mai mult și mai bine cu carne, lapte, ouă, unt, fasole, linte, mazăre etc.

În privința hranei muncitorilor, e nevoie a se cere proprietarilor și arendașilor să-î hrănescă mai omenesce; căci cu cât muncitorii vor avé o mîncare mai potrivită, cu atît vor lucra mai mult și mai bine.

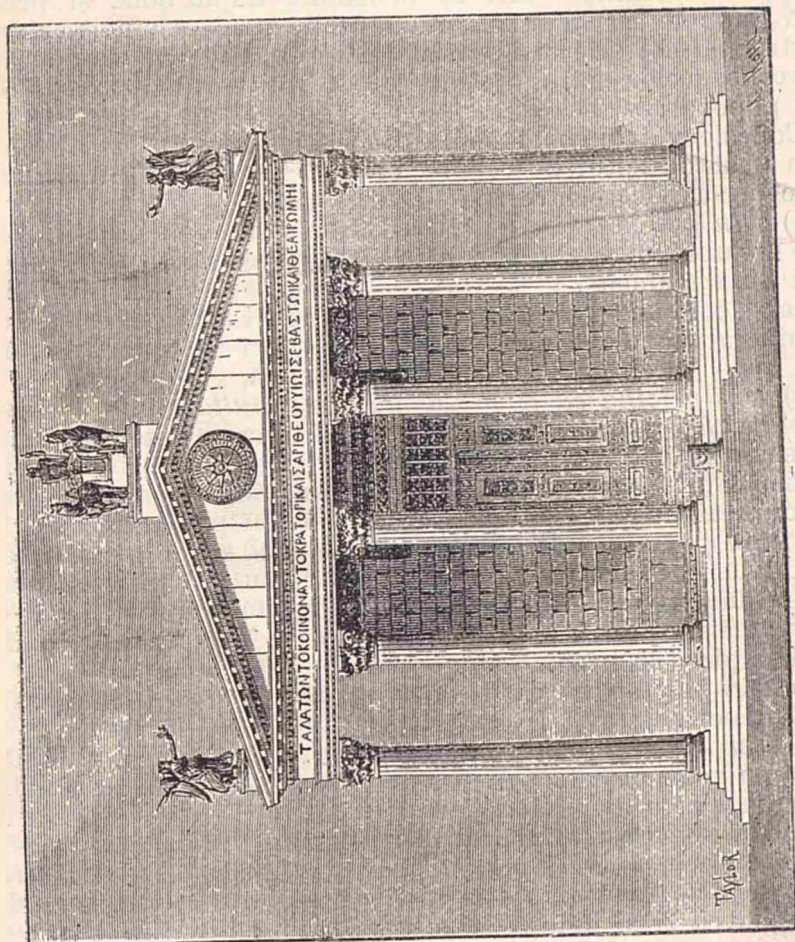
Țăranul trebuie să mai scie că bolnavii și copiii mici pot să nu postescă, căci chiar sfinta scriptură ȑice: «Nu e păcat ce intră în gură, ci cea-ce ese din gură».

Cu aceste mijlōce, sunt sigur, iubiții sătenii, că veți abate din calea vieții vōstre o bōlă îngrozitoare ca pelagra, care face din om ne om și-l duce înainte de vreme la mormînt, o bōlă care astăđl răpesece o mulțime de brațe folositoare muncii țarinelor.

Grig. Teodossiu.

Revisor-Școlar.

— Părinți, ȑice sfiatul apostol Pavel, nu urgisiți pe fiii vōstri întru mînie, ci-î creșteț pe ei întru învățatură și cercetarea Domnului.

Templul Romei și al lui August la Anchira.

DESPRE COLICI

(Mătrice, durere de burtă).

 a toate vitele, dar mai cu seamă la cal, feluritele bóle de stomac, mațe, ficat, rinichi, etc., și în sfârșit mai a tuturor măruntaielor din burtă, se arată pe lângă alte semne — cari se deosebesc după bólă, și prin unele cari mai nici odată nu lipsesc, — semnele astea, cari de alt-fel este și firesc să nu lipsescă, căci nu sunt decât durerile acelor măruntae din burtă, noi le numim: *colici*, iar poporul: *mătrice*.

Colicele vin din mai multe cause, și de multe ori ne putem ușor da socotéla despre pricina lor, dacă începem a face óre-cari cercetări. Așa, colicele vin:

a) *Din pricina răcele*, atunci când vitele, — dar mai ales caii — sunt tunse sau năpărlite și le apucă vre-o ploie rece, sau fiind nădușite, li se dă de beut o apă prea rece, cu ghiață, ori sunt expuse la un vânt rece, sau în fine pasce diminéța pe nemăncate iarba cu rouă, ori în timpul ernei, fân, paie, coceni, etc., acoperiți cu zăpadă, ghiață, etc.

b) *Din pricină că li se dă mâncare multă și apoi se înhamă sau se pun la mișcări repezi*. Asta se întâmplă mai cu seamă la caii cari s'aũ hrănit cu paie tocate, fân, ovéz nou și mult, apoi fân stricat de mucegaiu, rugină sau de noroiu, sau în sfârșit din lucernă, și trifoi prea mult.

c) *Din pricina măselelor rău tocite sau stricate*. Asta se întâmplă mai ales la caii bătrâni cari nu pot mestecă din cauza durerii, așa că sunt siliți să înghită aprópe nemes-tecat: paie, fânul, ovézul, etc. și care de multe ori mai sunt bățóse, de próstă calitate, etc.

d) *Din pricina viermilor din stomac și mațe*, panglică, limbrici, etc.

e) *Din cauza pășunei pe locuri nisipóse*, sau a fânului cosit pe asemenea locuri și când odată cu iarba sau fânul, intră în stomacul vitelor și mult nisip.

f) Din diferite alte pricini ca: *intrarea baligei în mațe, felurite ghemotóce de pěr, cuie, ace, cърpe, bucăți de fringhii, etc.*, cari sau sparg mațele, sau nu lasă drumul slobod al mâncării și al băligei în mațe.

g) Mai sunt și alte pricini, însă ar fi greu să le explicăm aci, cum sunt felurite încurcături de mațe, etc. etc.

Semnele colicilor. Semnele colicilor sunt cunoscute. De obiceiũ, ele se arată când calul e în repaus și vin de odată; fórté rar se arată mai întâiũ prin semne de tristețe, nemăncare, etc. Calul cu colici, stă trist, se trage puțin de la esle, bate din picioare, dă din códă, se culcă, se scólă; iar se culcă și iar se scólă. Intórcé capul și se uită la pântece, se liniștesce puțin și apoi începe din nou.

De regulă, așa se arăt colicele, iar când ele au încetat, atunci animalul pare obosit, și încet, încet, își revine în fire. Une-ori însă, calul nu se liniștește de loc, ci-l trec nădușelile; pielea e aci rece, aci caldă; picioarele asemenea reci și răsuflă repede. Mai adese ori calul cu colici nu urineză, se căznesce însă în zadar, căci nu ese de loc sau abia ese și cu scremete; balega asemenea e mică, tare și acoperită cu mucă sau puțin sânge.

Sunt un fel de colici foarte grave și anume atunci când calul se trântesce jos fără a se uita pe ce cade, atunci se rănesce, se izbesce în toate părțile, se rănesce la picioare, cap, solduri, stă trântit jos, geme, se întorce cu burta în sus, etc.

La boi sunt tot semnele scrise mai sus, fără nici o deosebire, ba adese ori se însoțesc și cu balonarea pântecului.

Vindecarea. Deși am spus mai sus că toate măruntaiele din pânțele când se îmbolnăvesc, sunt însoțite de dureri, adică de colici, și deși pentru un om care nu e de meserie, e greu a pune durerile astea pe socotela cutărei sau cutărei bóle, cu toate astea se vindecă cam la fel, adică tot cam cu aceleași doctorii, afară bine înțeles, când bóla merge tot mai rău.

Iată ce se face cam de regulă la colici: calul bolnav să se plimbe — dacă e ERNĂ să se acopere cu o pătură — la pas sau trap mic, cam un sfert de ceas și apoi să fie frecat cu paie uscate mai ales pe picioare și burtă, până când se încălzește bine pielea, apoi se stropesce cu spirt curat sau de camfor ca $\frac{1}{4}$ de kgr., nu e rău dacă se pune în acest spirt și cam 2 — 3 linguri de terebentin. Să se dea calului pe gât, iar nu pe nas și cu sticla, cam $\frac{1}{2}$ kgr. vin cald, și în care se poate pune ca o lingură de scorțișoră, cuișore sau chiar bóbe de piper, după ce însă se va strecură; în loc de vin cald se poate da 1 kgr. de ceaiu de mușetel sau romaniță, de mentă sau de izmă; în acest ceaiu se poate pune un bulgăre de camfor ori 2 — 3 linguri de ether, dacă se găsesce, ori chiar zema de la 8 — 10 capete de mac. Calul, odată ce i s'au dat un asemenea ceaiu sau vin cald, să fie acoperit cu pătura și apoi să fie lăsat liniștit. Să stea însă cine-vă mai de o parte, și să bage de sémă, dacă calul vrea sau nu să se mai trântescă, adică dacă s'a mai liniștit ori nu, dacă se baligă, sau urineză, etc.

În cazul când, nu se liniștește și nici nu se baligă, și nu urineză, atunci se mai poate repetă încă odată cele de mai sus, iar în ceaiu sau chiar vin, se poate pune ca $\frac{1}{4}$ kgr. sare amară, ori un bulgăre de sabur ca 40 — 50 grame.

Se mai poate face, cam 4 — 5 litri apă caldă cu multă spumă de săpun și în care se mai adaogă ca o lingură de glicerină, această apă se bagă sub cõda calului pe unde se baligă, ori cu un irigator, ca la ómeni, sau în lipsă cu un maț de gumă și o căldare unde să se ție apa, după ce s'a băgat

această apă, se apasă 2 — 3 minute cu mâna pe cõda calului, ca sã nu asvãrle apa afarã, și apoi sã ia mâna, și atunci odatã cu apa, põte eși și puținã baligã.

Dacã calul tot nu se liniștesce, nu se baligã, nu urinã, ci se trãntesce mereu, i se rãcesc urechile și piciorõle, atunci sã se chieame un veterinar cãt de repede.

La boũ se face acelaș lucru ca la cal, cu singura deosebire cã sarea amarã și saburul se dau ãndoit de mult.

La cãne se obiãnuiesc ãn loc de frecãturi cãte o cataplasmã caldã, de in, tãrițe, mãmãligã, etc.

D. Alexandrescu.

Med. ved. al jud. Ilfov.

Notițe sciințifice

Diverse puteri. Mașinele cu aburi.

De când au venit pe pãmînt cei d'întãiu õmeni, au trebuit sã lupte pentru ca sã trãiascã. Raiul biblic a fost de scurtã duratã și când Dumnezeu, certãnd pe om l-a gonit din raiu ñicẽndu-i: «prin sudõrea ta sã-ți agonisesci hrana», a însemnat cã pentru a trãi omul scos din raiu, trebuiã sã muncescã, trebuiã sã lupte. Lupta pentru viațã, munca, la început au fost grele și mãrginite numai la tãria brațelor fie-cãruia. Cu brațele lipsite de orĩ-ce ajutor, de orĩ-ce armã, afarã põte de o bucatã de lemn, ciomagul, cu care omul trebuiã sã se lupte, sã se apere de fiarele carĩ il ãmpresuraũ și cãutaũ sã-l sfãșie; trebuiã sã se lupte chiar contra semenilor sãi, când aceștia voiaũ sã-l prade; cãci omul la început erã ca și o fiarã ne ținẽnd aemã de ce e al lui, ci cel mai tare cãutã sã rãpue pe cel mai slab, spre a-l jefui. Mai sunt și ađi ast-fel de fiare de õmeni, dar acum õmenii sunt legați ãntre ei, formãnd state și legile statului apãrã pe cel slab contra celui tare și rãsbunã prin pedepse orĩ-ce rãu fãcut semenului sãu. Credința apoi ãn Dumnezeu, care ãnvațã pe om iubirea aprõpelui, arãtãnd și cum pedepsește Dumnezeu pe cel rãu, a fãcut pe om sã devie mai blãnd.

În acele timpuri tãria brațelor, puterea, fãceaũ pe om respectat, ne fiind altã lege ãn omenire decãt puterea celui mai tare; chiar pãnã ađi, ãntre õmenii fãrã sciințã de carte, fãrã legi și fãrã credințã ãn Dumnezeu, cel mai tare

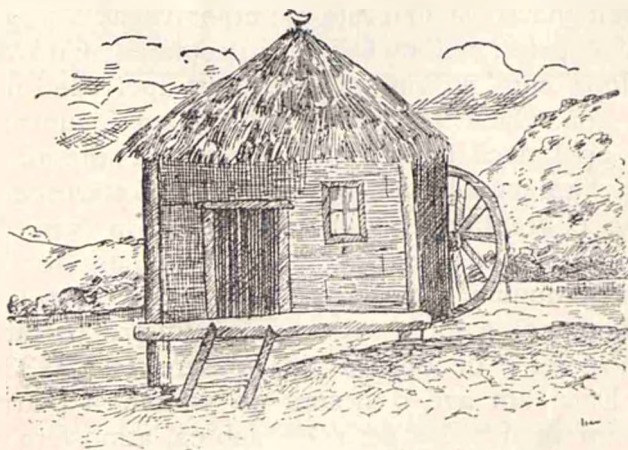
e temut, nu iubit și slăvit cum a fost Samson la Ovrei, Hercule la Greci și alții, pe cari istoria omenirii îi spune.

Dar aceste lupte erau numai de a-și păstra omul viața și avutul contra fiarelor sau semenilor săi, însă câtă luptă nu trebuia omului pentru a-și face acest avut sau a-și agonisi o hrană. În acesta, la început mai ales, omul era cu totul desarmat, neputând să-și agonisească decât ceea-ce avea de-a gata în mod firesc, fructe ca să mănânce și animale ca să mănânce și să se îmbrace cu pielea lor.

Focul, a fost desigur primul ajutor puternic al omului contra fiarelor și prin care el a început să se hotărască ca rege peste dobitoce și lucrurile ce-l împresurau, dar un rege golăneț și adesea lipsit de hrana de toate zilele; tot trebuind să muncască din greu, să lupte pentru ca să trăiască. El, mai slab decât atâtea dobitoce, el, lipsit și de puterea lor și de armele lor firești, dinți, ghiare și altele și totuși rege!

De sigur, puterea omului s'a născut tocmai din slăbiciunea lui: în luptă, cel mai slab caută să învingă prin isteție, șiretlic și viclenie; și acestea i-au ascutit mintea, așa că din ființa aceea plâpândă și neputincioasă a ajuns să domnască asupra tuturor.

Ast-fel omul a început să gândească cum să folosească totul ce-i cadea la îndemână, ici folosindu-se de animalele în

Móră de apă.

ceea-ce vedeà bun la ele, colo făurind de la ele mijlôce de a avé aceste folosințe. În urmă ridicându-se mereu a

început să caute a folosi tóte puterile firesci: a început cu puterea dobitócelor pe cari le-au pus la jug, și-apoi a urmat cu cele-lalte puteri, cum au fost puterile apei și vântului. Morile de apă și de vânt sunt vechi de tot, așa că

Móră de vânt.

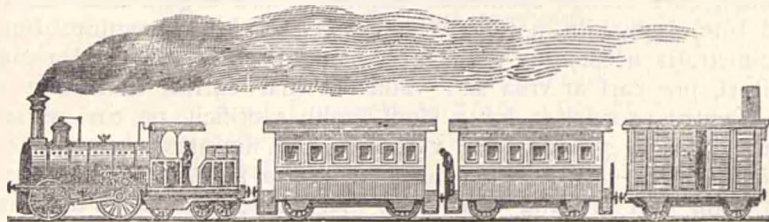
le putem dice vechi de când lumea, apoi corăbiile cu pinze și altele; și pe măsură ce a descoperit omul puteri firesci noi, a căutat să le folosească și pe acestea, neîncetând totuși a îmbunătăți și folosința puterilor vechi.

Aerul e greu: noi nu îl simțim greutatea fiind cufundați în el, după cum nu simțim greutatea apei când ne cufundăm în apă. Dacă am lua un vas cu aer înăuntru și l'am cântări, apoi dacă i-am scóte aerul, (sunt mașini de scos aerul) și l'am cântări iar, am vedé că cântăresce mai puțin; lipsa e greutatea aerului cât a fost în vas. Pămîntul e înconjurat de aer din tóte părțile, și acest aer în totalitatea lui îl numim atmosferă. Atmosfera e fórte înaltă, așa că greutatea ei e fórte mare: pe un metru patrat apăsarea atmosferei e deopotrivă cu apăsarea a 10.330 kilograme. Dacă am avé o măsură de un metru patrat suprafață, și am puté scóte aerul de sub ea, atmosfera ar apăsa asupra ei, ca cum am pune pe acea masă o greutate de 10.330 kilograme. Apăsarea atmosferei e așa dar o putere de necređut de mare. Când omul a cunoscut apăsarea atmosferei, a căutat să folosească acéstă putere și a fă-

cut pompele, despre care vom vorbi altă dată, cu ajutorul cărora se scote apa din fântâni, din ocne și din minele adinci în care izvorasce apa, și ne servim și la altele cu pompele, de pildă la stinsul focurilor mari.

Au voit oamenii să întrebuințeze tot apăsarea atmosferei și la alte mașini și au putut la multe; însă omul și-a pus băgarea lui de sémă la o putere care până aci i se părea de nimic, puterea aburilor.

Aburii și în genere tot ce sémână cu aburii și cu aerul îl numim «corp gazos», sau mai simplu «gaz». Gazele caută mereu să se împrăscie în spațiu, dacă nu sunt reținute de ceva: dacă punem o bășică cu aer înăuntru, într'un vas, și dacă din vas scótem aerul, aerul din bășică ne mai fiind apăsat de aerul din vas, caută să se împrăscie și pentru că nu-î dă voie bășica, aerul împinge bășica din năuntru în afară, așa că o umflă până să plesnescă. Acéstă putere de împrăsciere a gazelor o numim tensiune. Tensiunea unui gaz e cu atât mai mare cu cât gazul e mai mult și cu cât locul în care e închis e mai mic; așa dar putem face să crească tensiunea unui gaz înmulțindu-l.

Drum de fier.

Cu aburii prin urmare putem produce o tensiune cât de mare, căci putem produce orî cât de mulți aburii, și mașinile cari mișcă trenurile drumurilor de fie, așa numitele «locomotive». vedute de tótă lumea, sunt o probă de puterea lor, peste măsură de mare.

(Va urma).

Ion Otescu.

Toți Domnii, cari au primit liste de subscripție de-ale societății culturale „Steaua”, sunt călduros rugați a le înapoia cu orî-ce rezultat, pe adresa d-lui P. Gârboviceanu, Str. sf. Ecaterina.

Comitetul Soc. „Steaua“

De pe Domeniile Corónei

În comuna Rușețu, de pe Domeniul Corónei, cu același nume din județul Brăila, s'a ținut la 26 Decembrie 1902, o întrunire culturală, iar la 7 Ianuarie, s'a dat o reprezentație teatrală, ambele sub patronajul Societății economice-culturale «Al. N. Lahovary» din acea localitate.

La întrunire a vorbit d-l I. Mihalcea, despre îngrijirea ce trebuie dată vitelor, arătând că înainte vreme locuitorii de țară erau mai pătruși de folósele ce trag după urma vitelor bune. Vitele nu sunt nici acum tocmai rele, dacă luăm în băgare de seamă lipsa de nutreț ce a bântuit de un timp încóce. Dar pe lângă hrană, vitele mai au nevoie și de un alt-fel de îngrijire, anume de țesălat, de adăposturi bune, de căutare în cas de bółă și mai pe sus de tóte să nu fie peste măsură muncite. Totul să se facă cu chibzuință pentru că numai așa să va puté aveá un câștig adevărat și trainic. Cât pentru nutrețuri, locuitorii să nu se lase numai pe séma pășunelor naturale. Să samene singuri plante de nutreț pe câte un petec de loc, pentru ca să pótă aveá nutreț, când nu s'ar face iarbă din ajuns.

Ș'apoi aceste plante răsplătesc cu prisos munca, dând o recoltă bogată și bună, și îmbunătățind pămîntul pentru alte semănături. Exemple pentru acesta au destule. Privescă la Ad-ția Domeniului Corónei, care cultivé asemenea plante și care e gata a le da ori când tóte deslușirile, a le face înlesniri și a le da semințe bune. Administrația acésta nu muncesce numai pentru ea, ci și pentru locuitorii, pre carí ar vrea să-í vadă cât mai curînd mai bine situații. Pentru propășirea lor a făcut multe sacrificii, pe carí le scie o lume întregă, și fiind că e vorba de vite, amintesce concursurile ce să țin în fie-care an cu ocasiunea cărora să dau premii în bani locuitorilor carí presintă vitele cele mai bune, frumoșe și mai bine îngrijite.

Sfîrșind, d-l Mihalcea dá locuitorilor povețe cum să hrănescă și să îngrijescă vitele lor și 'í îndemná să pună tótă stăruința pentru a puté aduce la primăvară la concurs, vite bune, carí să fie premiate.

După d-l Mihalcea a luat cuvîntul d-l Invățător Bălăbănescu, care a arătat locuitorilor însemnătatea cursurilor de adulți și a teatrului sătesc, menite amândoué să dea o altă direcție vieții săténului.

În urmă elevii școléi au reprezentat piesa «Lângă pămînt» și au recitat diferite poezii patriotice și anecdote.

La reprezentația teatrală de la 7 Ianuarie curent s'a jucat «Beția cu leac» și s'a declamat de asemenea mai multe poezii și anecdote în aplausele neincetate ale publicului.

Atât la întrunirea culturală cât și la teatru, sala a fost plină de lume, încasându-se la acésta din urmă suma de 13 lei din prețul de intrare care erá de 5 și 10 bani, sumă care s'a împărțit elevilor sêraci.

24 Ianuarie la sate

Diua de 24 Ianuarie anul 1903 a fost pentru comuna Monastirea din plasa Oltenița, județul Ilfov, o adevărată serbare națională.

Cu o Ți mai înainte, autoritatea comunală, prin șeful de Garnisonă, a vestit pe toți milițenii că a doua Ți la ora 9 de dimineață au a se adună la primărie unde în corpore vor merge la biserică, ascultând la serviciul religios ce are să se facă, arătându-le că a doua Ți este 24 Ianuarie, Ți, în care s'a făcut unirea Țărilor surori: Moldova și Muntenia.

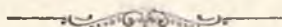
Vestirea părinților s'a făcut prin copiii de la școlă.

În dimineața Țilei de 24, la sunetul gornei, milițenii s'au adunat la primărie, copiii s'au adunat la școlă. La ora 9¹/₂ dimineața, atât copiii, înșirați pe două rânduri, au pornit de la școlă spre biserică sub conducerea dirigintelui, în frunte cu stégul tricolor, cât și milițenii de la primărie asemenea pe două rânduri avînd de asemenea stégul tricolor, iar în fruntea lor autoritatea comunală.

În fața bisericii am fost întâmpinați de preotul paroh Stoian D. Pupezenu cu cei doi cântăreți și omenii adunați.—Am înaintat cu toții în biserică. Elevii școlii au luat loc în corul bisericii; iar milițenii au format două rânduri de o parte și de alta a bisericii. La ora 10 punct, s'a început serviciul divin, dând semnalul începerii prin sunetul clopotului.—Răspunsurile s'au cântat de corul școlii sub conducerea dirigintelui. La serviciul divin au asistat și d-nii Duperett și Franț Vocî persoane din administrația moșiei Regale Monastirea.

După serviciul divin s'a rostit o cuvîntare de d-l Diriginte arătând împrejurările prin cari a trecut țara Românească înainte de unire, diua unirii și însemnătatea ei pentru poporul Românesc.

La fine s'a cântat de cor, cântul mulțumirii și al urării patriei la un viitor fericit. După terminare, toți s'au îmbrăsciat foarte mulțumiți.

Cartofii degerați sau cei încolțiți.—Dacă s'au stricat cartofii aruncați-i, nu-i dați nici la vaci, nici la porci. Nu este adevărat, că prin fierbere cartofii încolțiți nu mai sunt vătămători pentru animale. Cojile de cartofi încolțiți și cartofii încolțiți au o otravă într'înșii numită *solanină*, care ucide sau îmbolnăvesce greu animalele. Prin fierbere solanina nu dispăre. Este adevărat, că cartofii fierți sunt mai hrănitóri decât cei cruți, dar cu condiția de-a nu fi nici degerați, nici încolțiți.

Informațiuni.

D-l Ministru al Instrucțiunii și d-na Ana Haret, au invitat Corpul Didactic din Capitală, pentru Luni, 24 Februarie 1903, ora 9 seara, în Sala Ateneului la o Serată Artistică cu următorul Program:

I. Fetele casnice, cor pentru voci femeesci, D. G. Kiriac; Răsunset din Crișana, cor și solo (d-șora El. Teodorescu și Societatea «Carmen»), I. Vidu.

II. Variațiuni pentru piano (Molinara), L. Beethoven; Iasomia, (horă), G. Ștephănescu, executate de d-l D. Dimitriu.

III. I. Vespri Siciliani, G. Verdi; Să tremure dușmanii, arie din opera «Fata de la Cozia», Al. Flechtenmacher, cântate de d-l D. Teodorescu; Ași vrea, duet (d-șora El. Teodorescu și d-l D. Teodorescu), F Mendelsohn.

IV. BACALAUREATA, comedie într'un act de Albin Valabrègue, localizată de N. Ținc: Sterie Bănescu, d-l P. Liciu; Agripina, soția sa, d-șora Titi Gheorghiu; Safta, servitoare, d-șora A. Liniver.

V. Baladă în 3 episode, Zahl; (Dier Erwartung am See. — Der begehung. — Des abschied): Marșul Croaților, Zamara, executate pe harpă de d-na Elodia Coandă.

VI. Ingerul a strigat, cor religios, D. G. Kiriac; Aria torsului, din oratoriul «Anotimpurile», cor și solo, I. Haydn, (d-șora Sofia Șelărescu); Morarul, cor, D. G. Kiriac, Societatea «Carmen».

Acompaniamentul susținut pe d-l D. Dimitriu.

* * *

Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor, publică spre cunoștința generală că, în ziua de 27 Februarie 1903, orele 10 a. m., se va ține, în localul ministerului, licitațiune publică orală pentru închirierea pe termen socotit de la 23 Aprilie 1903 până la 23 Aprilie 1908, a ecartelor și bunurilor ce Statul posedă în Bucuresci, și al cărui tablou se poate vedea la Minister, serviciul Exploatarii moșiilor, ecartelor, etc., în toate zilele de lucru în orele de cancelarie.

Inchirierea se face pe baza regulamentului de licitațiuni, publicat în «Monitorul Oficial» No. 208 din 1894 și cu condițiunile publicate în «Monitorul Oficial» No. 143 din 26 Septembrie 1899, cum și cele speciale prevăzute în tablou la unele din aceste bunuri.

Textul art. 68 până la 79 din legea comptabilităței generale a Statului va fi afișat în sala de licitațiune.

Amatorii pentru a putea să concureze, sunt datori a depune o garanție provizorie, în numerariu sau efecte publice, în valoarea indicată în dreptul fie-cărui bun din tablou.

* * *

În ziua de 26 Februarie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitație publică cu oferte închise la Eforia Spitalelor Civile din Bucuresci, B-dul Elisabeta, în comptul d-lui I. Simionescu pentru arendarea restului 23 Aprilie 1898—23 Aprilie 1908 a moșiei Gurgueții-Bățoveni din județul Vlașca, iar în cazul când nu se vor prezenta concurenți cu oferte închise se va ține licitație publică orală în ziua de 27 Februarie 1903, orele 10 a. m.

Domnii concurenți spre a putea lua parte la licitație vor trebui să depună garanție provizorie lei 2.100.

* * *

În ziua de 27 Februarie 1903, orele 10 a. m., se va ține licitație publică orală la Eforie, B-dul Elisabeta, în comptul d-lui A. V. Zotovicenu, pentru închirierea pe termen de 3 ani, cu începere de la 23 Aprilie 1903 a prăvăliei No. 1 din imobilul Eforiei (Casa V. T. Dancovici) din strada Sf. Vineri No. 2 (colț cu calea Moșilor).

Domnii concurenți spre a putea lua parte la licitație vor trebui să depună garanție provizorie lei 600.

* * *

În ziua de 28 Februarie 1903, orele 10 a. m., se va ține la Eforie licitație publică orală pentru vinđarea spre exploatare a următorelor porțiuni de pădure.

Județul Prahova. 1). 5 parchete din pădurea Măneciurile, Valea Teléjenului, plasa Orății și restul parchetelor; garanție provisorie lei 600.

2). 6 parchete din pădurea Petricica, garanție provisorie lei 1.100.

3). 5 parchete din pădurea Némțu de pe Valea Azuga, garanție provisorie lei 650.

Județul Romanați. 4). 16.429 arbori, seria I Fusendrea, pădurea Morunglav, exploatabil în bani, garanție provisorie lei 5.000.

5). 23.555 arbori, seria II, Băresci, pădurea Morunglav, exploatabili în bani, garanție provisorie lei 6.000.

Județul Argeș. 6). 513 arbori frasină, pădurea Toca Grebla Groși, comuna Dăngesci, exploatabili într'un an, garanție provisorie lei 800.

Condițiunile generale pentru exploatarea acestor arbori sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174/901; iar cele speciale precum și ori-ce alte informațiuni se pot lua la Serviciul Bunurilor Eforiei, în zilele și orele de lucru.

În ziua de 1 Martie 1903, ora 11 a. m., se va ține licitație publică orală în Cancelaria Conacului Moșiei Statului Herăstrău din comuna Bănăsa, cât. Herăstrău, jud. Ilfov, pentru următorele:

1). Un Han și un Restaurant compus din cinci camere și grădină, se închiriază pe termen de un an, începător de la 23 Aprilie 1903 și până la 23 Aprilie 1904, garanție 100 lei.

2). Una Mără cu trei pietre care funcționează, una gheretă de scânduri în interior care servă de birou, una cameră de locuit și un șopron, învelite tôte cu tablă de fer, se închiriază tôte pe termen de un an, începător de la 23 Aprilie 1903 și până la 23 Aprilie 1904, garanție 1.375 lei.

3). Pescuitul Pescelui din Heleșteu se arendeză de la 23 Aprilie 1903 și până la 23 Aprilie 1904; garanție 650 lei, conform legii pescuitului.

4). Se vinde prin licitație publică și următorele.

1). Nouă (9) copii mei păseresc.

2). Una (1) copită mătură.

3). Două (2) copii cositură de pârloge, garanție 250 lei.

5). 420 Hectolitri de porumb în aproximație, bătut de cumpărător, garanție 800 lei.

6). Se mai vinde și tötă ghęta depositată în ghețăriile statului în aproximație ca la 9.700.000 kgr., după cum urmează.

1). Tötă ghęta din ghețaria cea mare a Statului, în aproximație ca la 7.000.000; garanție 3.500 lei.

2). Asemenea ghęta din două ghețării, pline cu ghęta în aproximație 800.000 kgr.; garanție 400 lei.

3). Idem din alte două ghețării, pline cu ghęta, în aproximație 1.200.000 kgr.; garanție 600 lei și al

4). Idem din una ghețarie, care este plină în aproximație ca la 700.000 kgr.; garanție 350 lei.

Domniū cari voesc a le lua în total tötă ghęta depositată în tôte ghețăriile Statului, vor depune garanție de 4.850 lei. Cântărită la bascula statului, iar condițiunile se vor vedé la conacul moșiei în fie-care zi și la ori-ce oră.

În ziua de 5 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține la Eforie, bulevardul Elisabeta, licitație pentru închirierea pe timp de 3 ani, a următorelor imobile din Sinaia:

Pavilionul de mărunțisuri din parc:

Magazinul No. 2, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 60.

Magazinul No. 3, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provisorie lei 70.

Magazinul No. 4, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provizorie lei 70.

Magazinul No. 5, cu începere de la 1 Iunie 1903, garanție provizorie lei 50.

Chioșcul (lăptărie) din parcul Sinaia, cu începere de la 23 Aprilie 1903, garanție provizorie lei 100.

Condițiunile speciale, precum și ori-ce alte informații se pot lua la serviciul Bunurilor Eforiei în zilele și orele de lucru.

* * *

La 5 Martie 1903, orele 10 a. m., se va ține a 3-a licitațiune tot la Eforie, pentru vinul alb și roșu necesar depositului în exercițiul 1903—1904.

Doritorii să'și presinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provizorie de lei 1.000, cunoscând că garanția definitivă va fi de 2.000 lei.

Societăți economice la sate.

a) Înființări de societăți.

În com. Cerna, pl. Măcin, jud. Tulcea, în ziua de 24 Ianuarie 1903, ziua Unirii, s'a'u pus bazele societății economice numită «24 Ianuarie». Chiar la inaugurare s'a'u înscris 30 de membrii cu un capital de 350 lei.

Statutele s'a'u depus pentru autentificare la onor. Tribunal Tulcea; cei ce au lucrat la înființare sunt G. Coatu, înv. diriginte, învățătorul D. Vlălescu de la această școlă, C. Rîpenu din Canat-Calfa, N. Fulga percepător fiscal din această comună și preotul local.

* * *

În comuna Orzesci din județul Mehedinți, în urma sfaturilor date locuitorilor de către d. C. G. Spinănu, dirigintele școlii acelei comune, unit cu parohul respectiv Pr. P. Crăciunescu și alți locuitori fruntași, în sera zilei de 1 Ianuarie a. c., s'a înființat o societate economică de împrumut și păstrare cu numele de «Carol II», alegându-se ca președinte parohul Pr. P. Crăciunescu și casier C. G. Spinănu.

b) Bilanțuri

Bilanțul Societății de împrumut și păstrare «Principele Carol», comuna Calvinii, plasa și județul Buzău pe 1902:

A C T I V	
Bani în casă	109,55
În contracte cu diferite scadențe	1.042,50
Total	1.152,05
P A S I V	
Depuneri spre fructificat	236,60
Cotisațiuni lunare	844,50
Dobânzi	70,95
Total	1.152,05

Bilanțul general al Băncii Populare «Stupina», din comuna Făurești-Vâlcea, încheat în sera zilei de 31 Decembrie 1902:

A C T I V	
Casa, numerariul aflat în casă	454,75
Efecte de primit, efectele aflate în portofoliu	2.080,—
Total	2.534,75
P A S I V	
Cotisațiuni, capitalul social	1.481,50
Depuneri spre fructificare, de societari	835,—
Procente & Comision, de rep. în 1903	64,88
Beneficiul net	153,37
Total	2.534,75

Comptul de profit & pierderi.

D E B I T

Cheltueli generale	219,35
Procente & Comision de reportat în anul 1903	64,88
Beneficiul net	153,37
Total	437,60

C R E D I T

Fond pentru întîmpinarea cheltuelilor de fon- dație	326,—
Procente & Comision	110,53
Amendî pentru întîrziere	1,07
Total	437,60

Casa de credit și economii a corpului didactic.

Am publicat legea Casei de credit și economie a corpului didactic, care se va pune în aplicare cu începere de la 1 Aprilie 1903.

Nu putem în deajuns îndemna pe prietenii și abonații noștri, cari fac parte din corpul didactic, a se înscrie ca membri ai acestei case de credit și economii, care prin scopul și organizarea ei, va fi o adevărată bine-facere pentru membrii corpului didactic.

Acei dintre abonații noștri, membrii ai corpului didactic, cari ar dori să se înscrie ca membri, pot adresa cererile d-lor administrației revistei noastre, care va îngriji a-i înscrie de îndată ce casa se va constitui.

Y.

Teatru la sate

În seara zilei de 25 Ianuarie a. c., a avut loc în localul școlii Piatra-Romanați, o reprezentație teatrală urmată de bal, dată în folosul școlii și Societății economice «Piatra», care a reușit pe deplin.

Reușita, se datorește d-lui I. Iliescu, diriginte și d-lui Al. Theodorian, artist de la Teatru Național.

La orele 8 seara, d-l Iliescu deschide serbarea printr'o cuvîntare. D-sa arată foloșele teatrului sătesc, precum și scopul serbării.

La orele 11 terminându-se reprezentația, lumea a trecut în sala de danț, frumos ornată cu tablouri și ghirlande de d-na Iliescu și tînărul inv. Popescu-Popa.

Aci, domnișoarele C. Aricescu, Zoe Enculescu și Angela Ionescu, învățătoare, au distribuit publicului ilustrațiunile și plicuri cu confete.

În definitiv, s'a danțat și petrecut de minune până la orele 7 dimineața, când fie-care a plecat, ducînd cu sine o plăcută amintire.

DE LA SATE

În comuna Giurgion, jud. Tecuci, în ziua de 12 Ianuarie, orele 1—5 p. m., în localul primăriei a avut loc o frumoasă serbare școlară,

dată în folosul elevilor săraci de la școlile din Bălănești și Sârbi, această comună, cu concursul unui Comitet compus din Invătătorii acestor școle, din preotul D. Vlad, d-nii Gh. P. Costache primar, D. Dorin, notar și C. Tânjală, percepător comunal. S'a încasat o sumă de bani cu cari s'a și cumpărat cărți.

UN APEL

O persoană, care dorește să rămână necunoscută, a depus 102.500 lei la dispozițiunea Administrațiunei Casei Bisericești ca prim fond pentru clădirea unei Catedrale în București.

Cu credință, că frumoasa și creștinăscă pildă va fi urmată spre a se pute ajunge scopul de a se ridica în Capitală un măreț locaș al Domnului, aducem la cunoștința tuturor bunilor creștini și români că, la Administrațiunea Casei Bisericești se va primi orî-ce sumă ca donațiune în scopul arătat.

Sumele se vor depune la Casa de Depuneri și Consemnațiuni spre păstrare, până ce se va pute forma un fond îndeștulator pentru ridicarea Catedralei, care să fie un adevărat monument religios și național.

H A Z

Se întâlnește un pui de Țigan cu o Româncă la care lucră mă-sa une-orî

- Ce mai faci mă Ionică? L'a întrebat femeia.
- Bine.
- Dar mă-ta ce face?
- Bine, eră să facă aseră plăcinte dar n'a mai făcut.
- Dar de ce?
- Apoi n'avea brânză și unt și făină, că tavă găsea ea în sat.

Mulțumiri.

Prin această aduc în numele micilor copii, mulțumirile mele, d-lor D. Bisnel și M. Popescu din com. Boldesci-Gradiște, care au avut buna-voință de a da combustibil pentru încălzit clasa, în valoare de 20 lei.

N. P. Stănescu.

Invătător Boldesci-Gradiște. Buzău.

Se aduc mulțumiri persoanelor mai jos notate care au bine-voit să se sub-scrie în lista de subscripție ce am deschis-o în folosul copiilor săraci de Sf. Sărbători. Valoarea listei a fost de lei cinci-deci (50 lei): d-nilor Al. Gogulescu, P. Gogulescu, N. Lascu, I. Micescu, I. Popescu, Ioanid, D. Bărzotescu, C. Zăvoianu, P. Georgescu, G. Dumitriu, C. Iuridis, R. Teodor, Sub-Locotenent P. Mitulescu. Preoților: G. Popescu, Fuioreșcu, C. Nicolescu, d-nei și d-șorei Gogulescu, care de asemenea au bine-voit de au oferit obiecte pentru pomul ce s'a făcut la școlă și din care s'au distribuit la mai mulți elevi și eleve sărace opinci și materii de rochie.

Maria Vlădescu.

Invătătoare Diriginte. Micesel-Muscel.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte, Ioan Kalinderu, membru al Academiei Române. — Vice-președinte, Sava Șomănescu, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier delegat, Petru Gârboviceanu, Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român; — Secretar, Const. Banu, profesor secundar și inspector școlar — Membri, Spiru C. Haret, Ministru, profesor Universitar; I. Dimitrescu Procop., senator, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, deputat, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, profesor secundar; Dim. Cecropid, institutor. — Censori, Const. Alimăneșteanu, inginer de mine; Preotul econom Const. Ionescu, profesor secundar; Const. Alexandrescu, revisor școlar.*

Membrii înscriși și cotisațiuni plătite (Urmare).

Ionescu Gh. (Coțofenii din față), 1 leu; Rezenu D-tru (Zavalu), 1 leu; Negrișescu Ioachim (Dobridu), 1 leu; Georgescu N. (Gângiova), 1 leu; Florescu Gh. (Cornu), 1 leu; Mucichescu D. (Poiana), 1 leu; Stănescu P. (Covei), 1 leu; Coșerenu H. (Poiana), 1 leu; Bălțenu Filip (Barca), 1 leu; Demetrescu Gh. (Pădesci), 1 leu; Ianculescu Iosif (Cârcea), 1 leu; Trânculefue Gh. (Afumați), 1 leu; Marinescu D. (Goicea-Mică), 1 leu; Mihăescu C. (Vârvor), 1 leu; Pictorian Elena (Craiova), 1 leu; Popescu S. Nicolae (Grindei), 1 leu; Florescu Gh. (Bălta), 1 leu; Grigorescu V. (Valca lui Pătru), 1 leu; Alexandrescu Margareta (Secui), 1 leu; Vișinescu M. (Sălătrucu), 1 leu; Preoșescu I. (Sălătrucu), 1 leu; Popescu Vasile (Sălătrucu), 1 leu; Georgescu Iacob (Cerbureni-Iași), 1 leu; Anastasescu C. (Cerbureni-Iași), 1 leu; Popescu N. (Cerbureni-Iași), 1 leu; Ōncea I. C. Iōn (Cerbureni-Iași), 1 leu; Teodorescu Toma (Cerbureni-Iași), 1 leu; Ionescu Petre (Ciocănesci), 1 leu; Popescu Toma (Ciocănesci), 1 leu; Ciocănescu I. (Ciocănesci), 1 leu; Ionescu C. (Dégurile), 1 leu; Cerșenu Pavel Marin (Dégurile), 1 leu; Stănescu Scarlat (Dégurile), 1 leu; Florescu G. (Vălsănesci), 1 leu; Iliescu T. (Vălsănesci), 1 leu; Ioniță R. G. (Vălsănesci), 1 leu; I. Marinescu (Bradu-de-Jos), 1 leu; Georgescu D. (Albota), 1 leu; Anghelescu I. (Geamăna), 1 leu; Mihăilescu Fl. (Cersane), 1 leu; Belea R. (Suseni), 1 leu; Ghițulescu M. (Argeș), 1 leu; Marinescu An. (Prundu-Argeș), 1 leu; Popescu N. (Tutulesci), 1 leu; El. Georgescu (Craiova), 2 lei; Lili Vicenz (Craiova), 2 lei; Baltazar Const. (Craiova), 2 lei; Micșunescu I. (Craiova), 2 lei; Varlam C. (Craiova), 2 lei; Gheorghiu M. E. (Craiova), 2 lei; Preda H. E. (Craiova), 2 lei; Șatellin Elli (Craiova), 2 lei; Brătianu E. (Craiova), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1903 al Societății e de 95, iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membri, e de 132 lei.

(Va urma în No. viitor).

LOTERIA

Societății pentru învețătura Poporului Român

Pentru clădirea aripei drepte de la localul școlilor ei normală și primară din București, str. Sf. Ecaterina.

Autorisată de Onor. Minister de Interne cu adresa No. 19.693 din 1902, comunicată Soc. cu adresa Prefecturii Poliției Capitalei No. 56.912 din 8 Iunie 1902.

350.000 Bilete a un Leu unu

Câștiguri:

1 a	35.000	Lei	Lei	35.000
1 >	15.000	>	>	15.000
2 >	5.000	>	>	10.000
3 >	2.000	>	>	6.000
6 >	1.000	>	>	6.000
12 >	500	>	>	6.000
30 >	200	>	>	6.000
60 >	100	>	>	6.000
100 >	50	>	>	5.000
250 >	20	>	>	5.000

465 Câșt. în val. totală de Lei 100.000

Biletele se găsec de vinđare:

In București: La sediul Societății, Strada sf. Ecaterina No. 2, la Casieria Centrală a Ministerului Financelor; la Casa de Depuneri; la Administrația financiară Ilfov și la debitanții de tutun.

Județe: La tóte administrațiunile financiare de județe cu secțiile lor; la vâmi și la debitanții de tutun.

Tragerea Lotăriei s'a fixat la 8 Iunie 1903.

Umınări de cėră curată de albine, se pot găsi la preotul I. Apostolėnu, Vălenii-de-Munte Prahova. Să se cėră catalog-preț-curent. Rog persoanele cari se ocupă cu albinăritul și au cėră de vinđare, să-mi trimită probe și prețul fix-loco, contra-ramburs. Pr. I. Apostolėnu. 26-18.

„NAȚIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘCI

Capital în acțiuni întreg vėrsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune 3.955.688.76

Idem format din capital și alte reserve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„**Națională**“ asigură contra incendiului, a *grindinei*, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în tóte combinațiunile obicinuite ca : *cas de mörte, supraviețuire, zestre și rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dómei No. 12, București. Reprezentantă generală în București, str. Smărdan No. 4. Agenție în tóte orașele din țară.

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde eftin*.

Đilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
» » » Nasturi	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.
» Chevreau cu Elastic	»	12.95, 13.95, 14.95.
» » » Nasturi	»	13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95, 12.95, 13.95.
» » » Botoni	»	11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» » » Colori	»	12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
» Gems cu Nasturi și Șireturi	»	7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	»	5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	»	6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	»	5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.		
In tot deauna se găsec marfă cantităși de mănusi Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame	Lei	2.50.
» Bărbați	»	2.95.

Rupėndu-se la incercare, se dă altă pereche.

Magasin la tóte Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scđăjămint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.